

صحيفة الحسن عليه السلام

[15] را در حفظ صلح بکار می برد ولی شورشیان تصمیم به جنگ داشتند و سخنرانان نشان مردم را به جنگ با امام تحریر می کردند، پس از آنکه عبد الله بن زبیر سخن گفت امام به فرزندش فرمود: پسرم برخیز و با این مردم سخن بگو، امام حسن علیه السلام برخاست و در سخنانش فرمود: (اینکه پسر زبیر گفت: علی علیه السلام کار مردم را به پراکندگی کشانید، پدر خودش زبیر بیش از هر کس مسئول این حادثه است، او با دستش بیعت کرد نه با دلش، او به ظاهر اقرار به بیعت کرد ولی اطرافیان را برای جنگ فراهم آورد). در این جنگ امام حسن علیه السلام فرماندهی طرف راست لشکر را بعهده داشت همچنانکه فرماندهی طرف چپ بدست برادرش امام حسین علیه السلام بود، با رشادت یاران امام لشکری که به رهبری عایشه و طلحه و زبیر تشکیل شده بود شکست خورد، اما با این اقدام عایشه در مورد جنگ با حضرت، درهای انقلاب از طرف مخالفین بر امام باز شد و مسلمانان یکپارچگی خود را از دست دادند. در جنگ صفین: از جمله حوادث مهمی که در تاریخ اسلام روی داد حادثه صفین است، حادثه ای دردناک که مبارزه بین حق و باطل را به روشنی مجسم می سازد، مبارزه ای بین خلافت اصیل اسلامی به رهبری امیر حق و پیشوای عدالت حضرت علی علیه السلام، و بین حکومتی دنیایی که چیزی که مورد توجه او نبود حق و عدالت بود و رهبری اش را معاویه بعهده داشت، حادثه صفین رویداد تلخی است که موجب شکست حکومت امام گردید و چنان ایشان را به اندوه کشانید که آرزوی مرگ کرد،
